Ao. 1858. Zaturdag

No. 49. 24 April.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 21 April 1858.

Vermits het schip *Minister Pahud*, met 255 Chinesche immigranten is gearriveerd, en deze binnen weinige dagen, — na aftrek ten behoeve van het Gouvernement, van de, op de aan het Bestuur in te dienen nominative lijsten, eerstvoorkomende 125 arbeiders, — voor de huurders, welke door het Gouvernement aangenomen zullen wezen, beschikbaar zullen zijn, zoo wordt aan degenen, die tot huring van deze immigranten bereids hebben ingeschreven of binnen den bepaalden termijn nog mogten inschrijven, herinnerd:

de *tijdige* inzending van de gevorderde verklaringen, ten blijke dat zij genoegzame en behoorlijke woningen voor de immigranten in voorraad hebben,

alsmede, voor zooverre zij van het voorschot gebruik willen maken, de *tijdige* aanbieding van voldoenden borgtogt.

De aanbieding, — gelijk dezer dagen geschied is, — tot borgtogt, van de plantage waarop de arbeiders te werk gesteld worden, kan uit den aard der zaak niet worden aangenomen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 23 April 1858.

De schepen *Minister Pahud* en *de Twee Gezusters*, aan boord waarvan zich de Chineesche immigranten bevinden, zullen naar deze reede opzeilen, het eerstgenoemde op heden, het andere binnen een paar dagen.

Velen dier Immigranten zijn bevonden te lijden aan schurft.

Volgens het van de bevoegde geneeskundigen verkregen advijs, zullen deze lijders na vier en twintig uren verpleging, hersteld zijn, en is het ook raadzaam, de gezonden eene reiniging te doen ondergaan, en het slaapgoed en de lijfkleederen van allen te doen zuiveren.

Door het Bestuur is alzoo bepaald:

dat, aanvangende met den 24n. dezer maand, dagelijks, des morgens ten 6 ure, 25 Chinezen, naar de volgorde waarin zij voorkomen op de aan het Bestuur in te dienen nominative lijsten, in het Militair Hospitaal, gedurende vier en twintig uren, zullen worden behandeld, in welken tijd al hetgene tot hunne genezing en tot reiniging van hen en van hunne goederen gevorderd wordt, aldaar zal geschieden;

dat zij op den dag volgende op dien van hunne opname aldaar, des morgens ten zes ure uit dat hospitaal zullen worden ontslagen;

dat de vijf eerste afdeelingen, elke van 25 hoofden, voor het Gouvernement bestemd zijn;

en dat de volgende afdeelingen, mede naar de volgorde, waarin zij op de vermelde nominative lijsten voorkomen, ter beschikking van de huurders zullen worden gesteld, — volgens loting, welke, op den 28n. dezer maand, door eene daartoe te benoemen Commissie, zal plaats vinden en ter kennis van belanghebbenden worden gebragt.—

Op den 30n. dezer maand en vervolgens elken dag des morgens ten zes ure, zal dus eene afdeeling aan de huurders afgeleverd worden. Belanghebbenden worden mitsdien uitgenoodigd, om tot overname dier Immigranten en hun vervoer naar hunne bestemming, tijdig het noodige in gereedheid te hebben.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.
23 April. Van de slavin *Adolphina*, geboren in 1838, dochter van *Martha*, toebehoorende aan J. Mac Intosh privé en nom ux. en A. Dessé.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 20 April 1858.

Ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken, zijn *Brieven van Manumissie* verleend geworden, als:

1o. Aan den slaaf *Jan Baas*, geboren in 1826, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan plantage *George Hendrik*, divisie *Matappica*.

2o. Aan den slaaf *Christiaan*, geboren in 1824, zoon van *Elisabeth*, toebehoord hebbende aan plantage *Esthersrust*, divisie *beneden Cottica*.

3o. Aan den slaaf *Christiaan*, geboren in 1817, zoon van *Buanga*, toebehoord hebbende aan plantage *la Diligence*, divisie *boven Suriname*.

4o. Aan den slaaf *Abel*, geboren in 1814, zoon van *Bebé*, toebehoord hebbende aan plantage *Morgenstond*, divisie *Para*.

5o. Aan de slavin *Christina*, geboren in 1823, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan plantage *Wederzorg*, divisie *beneden Commewijne*.

6o. Aan de slavin *Mary* 2, geboren in 1810, dochter van *Eliza*, toebehoord hebbende aan plantage *Sarah*, district *Coronie*.

7o. Aan de slavin *Leentje*, geboren in 1833, wier moedersnaam onbekend is, en hare kinderen *Henriette*, geboren in 1849, *Henrij*, geboren in 1851, *Marius*, geboren in 1854 en *Juliaan*, geboren in 1856, — *Pietje*, geboren in 1840 en *Marietje*, geboren in 1838, wier moedersnamen onbekend zijn, toebehoord hebbende aan J. F. Meijer.

8o. Aan het slavenkind *Herman*, geboren in 1853, zoon van *Bernhardina*, toebehoord hebbende aan plantage *Moed en Kommer*, divisie *beneden Cottica*.

9o. Aan het slavenkind *Helena*, geboren in 1856, dochter van *Christina*, toebehoord hebbende aan P. van der Meer.

10o. Aan het slavenkind *Johannes*, geboren in 1850, zoon van *Marietje*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. E. Horst.

11o. Aan de slavin *Marie*, geboren in 1800, wier moedersnaam onbekend is, en hare kinderen *Charles*, geboren in 1836, en *Christina*, geboren in 1840, afkomstig van Olofernus van Cornelia van Wossingh.

12o. Aan den slaaf *Koffij* of *Trobie*, geboren in 1816, zoon van *Louisa*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

13o. Aan de slavin *Leentje*, geboren in 1835, dochter van *Venus*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan A. S. Wijchgel.

14o. Aan het slavenkind *Sophia*, geboren in 1847, dochter van *Josina*, afkomstig van C. Kersten & Co. en bekend staande op het Respect Raad Commissaris voor de Inlandsche Bevolking, onder het toezigt van H. van Meerten, als Curator ad hoc.

15o. Aan de slavin *Susanna*, geboren in 1805, dochter van *Maria* en haren zoon *Heintje*, geboren in 1837, toebehoord hebbende aan J. Louissen.

16o. Aan de slavin *Juno*, geboren in 1828, dochter van *Saraatje*, toebehoord hebbende aan E. Herbert.

17o. Aan het slavenkind *Marius*, geboren in 1854, zoon van *Julia*, toebehoord

hebbende aan den boedel G. C. B. Weissenbruch.

18o. Aan het slavenkind *Sophie*, geboren in 1855, dochter van *Egerie*, toebehoord hebbende aan H. Schorrenberg, en 19o. Aan den slaaf *Willem*, geboren in 1808, zoon van *Quasiba*, toebehoord hebbende aan M. J. Lobo.

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren van:

1o. *Reinhardt Renkel.*
2o. *Christiaan Nierlo.*
3o. *Abraham Christiaan Disselen.*
4o. *Abraham Abel Ennep.*
5o. *Adolphina Christina Ufflijk.*
6o. *Elisabeth Assed.*
7o. *Bertha Leentje Meije.*
Jacoba Henriette Meije.
David Henrij Meije.
Julius Marius Meije.
Theodorus Juliaan Meije.
Geertruida Marietje Meije.
Johannis Pietje Meije.
8o. *Salomo Herman Gon.*
9o. *Helena Jacquelina Samso.*
10o. *Johannis Christiaan Oos.*
11o. *Marie Hossing.*
Charles Hossing.
Christina Hossing.
12o. *Frederik Trobie Zaag.*
13o. *Adelaide Leentje Barto.*
14o. *Sophia Christina Hees.*
15o. *Helena Susanna Hessing.*
Hentje Hessing.
16o. *Johanna Dorothea Dilson.*
17o *Christiaan Marius van Weissenbruch.*
18o. *Sophie Nelson.*
en 19o. *Andreas Willem Hobo.*

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 23 April 1858.

Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Johan Casper Hartman, weduwenaar van Maria Martha Juliana Bauer
en
Maria Adriana Elisabeth Threheen.

Louis de Clerk
en
Marianna Mozes Emanuel Aron.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
J. F. SAILE VANIER.

Eerste Afkondiging.

Berigt aan Zeevarenden.

Op last van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer kolonie, wordt bij deze ter kennis van belanghebbenden gebragt, dat bij eene met klare lucht plaats gehad hebbende waarneming en opname, het licht van het aan den mond der rivier *Suriname* gelegen vuurschip op eenen afstand van *twee en drie kwart* (2¾) *mijl goed zigtbaar- en zeer helder is*

Paramaribo, den 21 April 1858.

De waarn. Havenmeester,
J. VAN LIER.

Tot informatie van het algemeen wordt bij deze kennis gegeven dat de kortlings alhier aangekomen Koloniale schooner *Sebastopol*, voortaan den naam zal voeren van **Coronie.**

Paramaribo, den 21 April 1858.

De Beheerder der Koloniale Vaartuigen,
G. DUIJCKINCK.

Verkoop bij Executie,

ten overstaan van den Griffier bij het Collegie van *Kleine Zaken*:

Van den slaaf *Johannis*, aankomende J. J. Lindeboom.

Deze Executive verkooping zal plaats vinden op Woensdag den 28sten April 1858, des voormiddags ten *negen* ure, voor het lokaal, alwaar het Collegie van Kleine Zaken vergadert.

Het proces-verbaal van arrest of in beslagneming ligt ter visie ter Griffie van het Collegie voormeld.

Paramaribo, den 23 April 1858.

De Deurwaarder bij het Collegie van Kleine Zaken,
(5258) ABM. MOs. FERNANDES.

Sequestors en Administrateuren

der onderstaande Plantaadjen, bieden bij inschrijving, tegen **Kontante Betaling**, te koop aan:

Van Plant. *Caledonia*:
***P. m.* 10 mille ℔ CACAO.**
Van Plant. *Concordia*:
***P. m.* 7 mille ℔ DITO.**

De inschrijvings billetten zullen aangenomen worden ter Griffie van het Geregtshof en aldaar geopend op **HEDEN VOORMIDDAG** ten 9 ure, ten overstaan van den Heer Gecommitteerde uit den Hove tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekenrd zijnde, zal de CACAO, na de toewijzing, voor rekening en risico van den kooper, met de volle Maansspring, van Plantaadje moeten afgehaald en voor elke ledige baal *f* 1,10 gerestitueerd worden. (5260)

Paramaribo, den 24 April 1858.

SEQUESTERS

der Plantaadjen *Lodewijksburg*, en *Sporksgift*, zullen bij inschrijving de levering aanbesteden van:

diverse Uitdeelingsgoederen,

ten behoeve der negermagten van gemelde Effecten, volgens specifique opgaven en voorwaarden ter inzage liggende ten huize van den Mede Sequester A. WILDEBOER, alwaar tevens de inschrijvings billetten vergezeld van monsters der goederen, zullen worden ingewacht tot Dingsdag den 27sten April c. k. (5265)

Paramaribo, den 23 April 1858.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den 23 April 1858.*

Naar wij vernemen zijn bij Gouv. resolutie van den 20n. dezer de HH. H. Bijlaart, E. van Emden, J. B. Everts, T. J. Eijken Sluijters, A. Wildeboer en H. Wright in commissie gesteld tot herziening van de op den 19 Julij 1856 door HH. Planters bepaalde werktaken voor immigranten.

Op den 21sten dezer is, bij het fort *Nieuw Amsterdam*, ten anker gekomen het Ned. schip *de twee Gezusters*, gevoerd door Kapt. Keuzenkamp, aan boord hebbende 233 Chinesche Immigranten (zijnde op reis 8 gestorven en 2 over boord gevallen en verdronken). Dezelfde ziekte heerscht onder deze als onder de eerstaangekomen.

Wij maken het kunstminnend publiek opmerkzaam, dat de *laatste* voorstelling van den beroemden kunstenaar Leo Taylor, uithoofde van zijn spoedig vertrek naar Demerary, *bepaaldelijk* op Zaturdag den 24sten dezer zal plaats hebben; zoodat ieder die zich nog een genoegelijken avond wenscht te verschaffen, zich zal moeten haasten, om daartoe deze gelegenheid waar te nemen.

De verantwoordelijkheid der Ministers.

Er is eene zekere partij in Nederland, die bij iedere wet. welke verworpen wordt, bij iederen minister, wiens werk de goedkeuring der vertegenwoordiging niet kan verwerven en die dus zijne portefeuille moet nederleggen; spreekt van dwang den koning aangedaan. Deze is, alhoewel zij beweert, den hoogsten eerbied voor de koninklijke magt te bezitten, hare gevaarlijkste vijandin. De koning kiest zijne ministers, maar kan zich te voren niet van hunne bekwaamheid om het bestuur te voeren, overtuigen. Men kan eene wetenschap, zelfs de staatswetenschappen met vrucht beoefenen, zonder daarom de geschiktheid te bezitten lid van een ministerie uit te maken. Als het nu blijkt, dat de man, dien de koning met zijn vertrouwen heeft vereerd, de krachten mist, om aan dit vertrouwen naar behooren te beantwoorden, moet het dan Z. M niet hoogst aangenaam zijn, dat zoo spoedig mogelijk te vernemen, opdat hij hem in het belang van het vaderland, door een ander, beter in staat het bestuur te voeren, kunne vervangen? Dit is dunkt ons zoo natuurlijk, dat niemand, die zijn gezond verstand gebruikt, het miskennen kan.

Het is reeds dadelijk een groote fout in een minister, waardoor hij toont zijne positie niet te begrijpen, als hij in de kamer optreedt met de bewering, dat hij tot geene staatkundige partij behoort. Het woord » partij" kan toch in tweeërlei zin worden opgevat. De ware beteekenis er van is, de vereeniging der belijders van dezelfde staatkundige beginselen. Zegt nu de minister: ik behoor tot geene der staatkundige partijen, het woord » partij" in dien zien opgevat, dan zegt hij: ik rangschik mij onder geen der aanhangers van de verschillende staatkundige beginselen, die in ons land beleden worden. Welke ondersteuning kan een minister dan verwachten, die verklaart zonder eenig staatkundig beginsel op te treden? Hij kan toch niet verlangen, dat een ieder de beginselen, van welker juistheid hij overtuigd is, verlate, om hem in zijne beginselloosheid te volgen. Een minister dus, die te kennen geeft dat hij tot geen der staatkundige partijen in het land behoort, toont daardoor alleen reeds tot het bestuur ongeschikt te zijn, omdat het onmogelijk is zonder staatkundig beginsel, het staatsbeheer te voeren, en een minister, die zich op een geisoleerd standpunt plaatst alle ondersteuning mist.

Het woord partij kan echter ook in een' anderen zin worden opgevat. Men kan daaronder verstaan aanhangers van een' persoon, niet omdat die

persoon een staatkundig beginsel vertegenwoordigt, maar omdat zij door hem tot ambten, bedieningen en waardigheden hopen te komen. Zegt een minister: ik behoor tot geene dier partijen, dan zal men deze bewering toejuichen; maar als hij begrijpt, dat de tweede kamer uit zulke partijen is zamengesteld, of eene soortgelijke partij daar de meerderheid heeft, dan behoort hij die kamer te ontbinden. Maar ook dan zal de minister zijne staatkundige beginselen moeten kenbaar maken, opdat de kiezers kunnen weten voor welke beginselen zij moeten kiezen of niet. Als hij nu beweert: ik behoor tot geene der aanhangers van de bekende staatkundige beginselen, zal hij zeker geene ondersteuning hoegenaamd in het land ontmoeten.

De minister, die het bestuur van den staat aanvaart, behoort te weten in welke rigting hij het leiden wil. Begint hij met te verklaren dat hij dit niet weet, of blijkt dit later uit zijne handelingen, dan moge hij nog zoo achtbaar van inborst zijn, hij moge in deze of geene wetenschap nog zoo uitmunten, om aan het hoofd van het ministerie te staan, is hij onbekwaam. Het blijkt dan, dat hij zijne krachten te hoog heeft geschat, toen hij het vertrouwen des konings aannam en zich op den ministerieelen zetel liet plaatsen.

Het is eene beleediging den koning aangedaan, om te veronderstellen, dat hij iets anders wenscht dan het welzijn van zijn land en dat welzijn kan op geene andere wijze bevorderd worden, dan het door mannen van vastheid, bekwaamheid en politiek karakter te doen besturen.

De minister dus, die òf geene staatkundige beginselen bezit, of zulke voor welke hij geene meerderheid in de vertegenwoordiging kan vinden, of bij ontbinding van deze niet bij de kiezers, handelt zeer verkeerd om eene ministerieele portefeuille te aanvaarden; want hij kan vooruit berekenen, dat hij krachten, geld en tijd verspilt, die beter hadden kunnen worden besteed. Zulk een minister, hij moge het met de best mogelijke trouw doen, stelt zeer zeker het vertrouwen, dat zijn koning hem schenkt, zeer te leur.

Daarvan draagt niemand de verantwoordelijkheid dan hij zelf. Hij had den koning moeten mededeelen, dat hoe vereerd hij zich met zijn vertrouwen gevoelt, hij daaraan niet kan voldoen, omdat hij of alle politieke overtuiging mist, of eene bezit, die geene sympathie in het land vindt. Niemand dan hij alleen is te beschuldigen, als later geschiedt hetgeen hij had moeten voorzien, dat tijd, kracht en geld verspild zijn.

Die partij dus, die bij ieder votum tegen een minister van dwang jegens den koning spreekt, bewijst juist, dat zij den persoon des ministers in bescherming neemt tegen zijne eigen handelingen; dat zij den koning verantwoordelijk stelt voor iets, waarvan op den minister alleen de verantwoordelijkheid kleeft. Hij had zijne krachten niet moeten overschatten; hij had moeten weten wat hij vermag, hij had zijne beginselen moeten toetsen aan die van de meerderheid der vertegenwoordiging en der kiezers, en hij had zelfverloochening en vastheid van karakter genoeg moeten bezitten, om den glans der ministerieele waardigheid aan het welzijn van het vaderland op te offeren. Hij had den koning den raad moeten geven, om een ander met de ministerieele portefeuille te belasten, omdat hij haar niet in het belang van het vaderland opnemen en behouden kon.

Heeft hij dit nagelaten, dan moet hij en hij alleen de schuld daarvan dragen.

Men spreekt dikwerf veel van gemeen overleg, van verbetering van wetten door amendementen; maar men vergeet dat gemeen overleg onmogelijk bestaan kan, waar verschil van beginsel aanwezig is, en geene wetten door amendementen kunnen worden verbeterd, wier grondslagen afkeuring vinden. Als de minister b. v. eene wet voordraagt, die op het stelsel van protectie rust en de vertegenwoordiging staat dat van handelsvrijheid voor, dan is het niet mogelijk dat tusschen zulk een minister en de staten generaal gemeen overleg kan bestaan, of eene wet door hem voordragen, door amendementen kan worden verbeterd. Om met gemeen overleg iets tot stand te brengen, moet men van hetzelfde beginsel uitgaan en doet men dat niet dan is het evenmin mogelijk door gemeen overleg tot een goed einde te komen, als zij, die tegenovergestelde wegen uitgaan, ooit hetzelfde doel zullen bereiken.

Juist dus ook in het belang van het gemeen overleg, zoo uiterst wenschelijk tusschen regeering en vertegenwoordiging, is het noodzakelijk, dat de minister, alvorens eene portefeuille te aanvaarden, onderzoekt of zijne beginselen, zijne politieke strekking overeenkomt met die der vertegenwoordiging of der kiezers.

Doet hij dit niet, dan draagt al weder niemand de schuld dan hij, dat er geen gemeen overleg, tusschen hem en de vertegenwoordiging kan bestaan, en hij is het, die verantwoordelijk is voor de verspilling in krachten, tijd en geld waartoe zijne optreding aanleiding heeft gegeven. *(N. R. Ct.)*

Homogeniteit.

Er zijn er, die eene homogeniteit der leden van hetzelfde ministerie vorderen, welke van geene denkende en zelfstandige wezens verlangd kan worden. Hoe wil men, dat alle ministers over de verschillende onderwerpen bij de onderscheidene departementen van algemeen bestuur aanhangig, steeds volkomen gelijke begrippen bezitten. Ieder minister moet zelfstandig zijn in het beheer van het aan hem toevertrouwde departement. Daarin staat hij geheel op zich zelf en kan zich om de denkbeelden zijner ambtgenooten niet bekreunen. Alleen in die handelingen, waarin de leidende gedachte van de regering kenbaar wordt, waar de hoofdbeginselen, welke het bestuur volgt heerschen, is volkomene eenstemmigheid tusschen de ministers onmisbaar. Dit handelen naar eene onderling overeenstemmende overtuiging, doet het als één geheel optreden en geeft kracht en vastheid aan het bewind. Vormt zich een liberaal ministerie het zij uit louter liberale bestanddeelen zamengesteld; moet het reactionnair zijn, het bevatte slechts reactionnaire leden. Niets ontzenuwt den openbaren geest; niets demoraliseert het politiek leven zoo zeer, als die halfslachtigheid, die geen stelsel hoegenaamd vertegenwoordigt en die het mogelijk maakt, dat de liberaal naast den reactionnair in hetzelfde ministerie zit, omdat beiden afstand van hunne overtuiging doen en op die wijze een ministerie vormen, dat eigenlijk volstrekt geene overtuiging doet kennen. De kracht van het bestuur, gelijk die van den individu, zit in de vastheid hunner overtuiging. Hem, dien men steeds consequent ziet handelen, zal men achten, alhoewel men zijne denkbeelden niet deelt. Zijn karakter zal eerbied afpersen. Zóó ook een bestuur. Past het zijne beginselen, zonder daarvan een oogenblik af te wijken, consequent toe, men zal het, als men het daarmede niet eens is, scherp en krachtig bestrijden, maar zijne vinnigste tegenstanders zullen het de achting niet kunnen ontzeggen, die zijne houding verdient. Zulk een bestuur is echter niet te vormen dan door in de hoofdbeginselen en leidende gedachten van regering volkomen overeenstemmenden. Wordt er een zoogenaamd ministerie van transactie zamengesteld, dan begint het met een zwak gestel op te treden, omdat het het levendmakend beginsel der overtuiging mist. Ieder moet om in zulk een ministerie te treden, iets van zijne overtuiging opofferen; maar als dit geschiedt, dan is reeds de kracht van ieder lid op zich zelf gebroken; hoe wil men van zulke krachtelooze bestanddeelen ooit een krachtig geheel vormen? Overtuiging is het begrip dat men de waarheid voorstaat. Hoe is het mogelijk met dit begrip te transigeren? Ministerien van transactie hebben dan ook hoogstzelden een krachtig gouvernement gevormd of iets groots tot stand gebragt. De mannen, die er in traden, hebben zich zelven meestendeels het ergste geschaad. Verlaten van hen, waarmede zij vroeger dezelfde overtuiging, deelden, geene nieuwe vrienden winnende, omdat zij niet open voor eene andere overtuiging uitkomen, staan zij ten laatste geïsoleerd en betreuren het te laat, zich door verkeerde voorstellingen te hebben laten medeslepen. Zij hebben dan het vertrouwen van alle partijen verloren en zoeken het te vergeefs te herwinnen. Mannen van overtuiging moeten den tijd afwachten, die ongetwijfeld aanbreken moet, waarop de waarheid, waarvan zij doordrongen zijn, algemeen erkend wordt, althans door de meerderheid wordt gedeeld. Dan is het tijdstip daar, waarop zij nut kunnen stichten en met volkomen gelijkgezinden in het belang van het vaderland handelen. Vóór dat dit oogenblik is aangebroken, behooren zij zich niet te laten overhalen zich met het bestuur te belasten; want daardoor breken zij slechts hunne eigene kracht en verzwakken het gouvernement. *(N. R. Ct.)*

Redevoering van lord Stanley.

Lord Stanley, de nieuwe minister van koloniën te Kings Lijnne tot lid van het lagerhuis gekozen, rigtte tot de kiezers de volgende redevoering, waarin hij zich over de gedragslijn welke de regering ten opzigte van de bill betreffende de zamenzwering denkt te volgen, ongeveer volgenderwijze uitliet:

» Men heeft aan de tegenwoordige regering gevraagd wat zij voornemens is aan te vangen met den door lord Palmerston voorgestelden maatregel betreffende de zamenzweringen. Ik antwoord dat wij nog geen verpligting op ons hebben genomen ten opzigte van die bill en dat wij er ons niet mede hebben bezig te houden.

» De kwestie of de wet van Engeland gewijzigd moet worden, wordt door onze regtsgeleerden zeer verschillend beoordeeld.

Lord Campbell, een der beste autoriteiten van onzen tijd, zegt dat geen verandering noodig is, en dat het gezag der bestaande wet voldoende is om het beoogde doel te bereiken. Ik hoop dat hij gelijk heeft, maar dit is eene kwestie die weldra tot eene praktische oplossing zal komen, want zij zal in den loop van een aanhangig proces moeten worden uitgemaakt. Zoolang dit niet geschied is, is het onmogelijk bepaaldelijk te zeggen, wat wij voornemens zijn te doen.

» Hiervan ben ik alleen zeker, namelijk dat zoo het noodig is een maatregel te nemen ter onderdrukking van de pogingen tot moord, hetgeen ik niet geloof dat waarschijnlijk is, het een maatregel moet zijn, niet gegrond op de aanvrage zelve van eene bevriende mogendheid, maar eeniglijk op het besef dat het billijk is, dat alleen die in Engeland wonen, gelijkelijk onderworpen zijn aan de wet van Engeland, aan die wet, welke, terwijl zij aan allen dezelfde bescherming en dezelfde regten als aan de burgers toekent, ook van hen dezelfde pligten vordert als van de burgers in het algemeen.

» Gelooft niet dat op eenig tijdstip, onder welken minister ook, er ooit sprake van kan zijn, het asylregt op te geven of te wijzigen, waarop wij zoo trotsch zijn geweest en dat met eene goede uitkomst werd ingeroepen door een kandidaat tot den keizerlijken troon van Napoleon, door twee leden van het huis der Bourbons en door een andere klasse van uitgewekenen, allen verschillend van karakter en denkwijze, doch waarvan het meerendeel nimmer sympathie voor

moordenaars of den moord heeft gevoeld of zal voelen.

»Ik herhaal het dus, dat de natie niet te vreezen heeft, dat het regt van asyl ooit in het minst zal worden beperkt. Welke ook de vrees moge zijn, welke zeker document (de dépêche van graaf Walewski) heeft uitgelokt, het vriendschappelijke en gematigde antwoord, dat er op gegeven zal worden, zal, naar ik hoop, die vrees doen verdwijnen, doch wij zijn intusschen niet voornemens eenige verandering in de wet voor te stellen voor dat wij door het aanhangige proces overtuigd zullen zijn, dat de bestaande wet, uit een regtskundig oogpunt beschouwd, onvoldoende is."

Sir John Pakington is te Droitwich zonder oppositie herkozen. Hij hield bij die gelegenheid eene redevoering, welke anderhalf uur duurde. Daarin zeide hij onder anderen, dat hij het gevaar in Indie als overwonnen beschouwde, terwijl hij regt liet wedervaren aan de maatregelen van het vorige kabinet tot bestrijding van den opstand. Wat het bekende misverstand met Frankrijk aangaat, zoo uitte sir John zich nagenoeg in denzelfden geest als lord Derby dit reeds in het Hoogerhuis gedaan heeft; dat men namelijk de dépêche van graaf Walewsky beantwoorden moet en zal, dat lord Malmesbury in dit antwoord het vaste besluit der Engelsche natie om het asylregt ongeschonden te bewaren, zal uitdrukken, doch tevens verzekeren zal dat Engeland nimmer het misbruik er van dulden en steeds eene duurzame instandhouding van de alliantie als een der eerste eischen van hare buitenlandsche staatkunde, in het oog houden zal.— Wat Indie betreft, zoo was een nieuw regeringstelsel onvermijdelijk geworden. Het nieuwe ministerie zal derhalve niet in gebreke blijven eene bill in te dienen, volgens welke het bestuur over Indie van de Oost-Indische Compagnie op de kroon wordt overgedragen. Tot de indiening van eene reformbill verbindt de regering zich vooralsnog niet, daar zulk een maatregel geruimen tijd ter overweging vordert.

De generaal-majoor Peel, de nieuwe secretaris van oorlog, en de heer Walpole, secretaris van binnenlandsche zaken, zijn eveneens tot leden van het Lagerhuis herkozen, de eerste te Hantingdon en de tweede door de hoogeschool te Cambridge.

Tegen de verwoestingen, die de zoogenaamde korenworm onder het graan op de zolders aanrigt, is het volgende middel door een landman met het beste gevolg aangewend. Hennepzaad, vlierbladeren en knoflook worden gedroogd en tot poeder gestampt, vervolgens op den bodem gestrooid, waar het graan zal uitgeschud worden. Hierdoor wordt de ontwikkeling en het ontstaan van dit gevaarlijk insekt verhinderd.

Burgerlijke Stand.

Van den 17 tot den 22 April 1858, zijn ingeschreven, als overleden:

Den 17den, Susanna Elisabeth van Colsoul, 85 jaren o. g. Idem, Semica van Van Claveren, 65 jaren. Den 20, Jan Friedeman Maij, 26 jaren. Den 22, Premierre Magthalena Altorf, 73 jaren o. g.

Publieke Veilingen.

Ter kastelenije van het Geregtshof.

VRIJDAG den 23 April 1858.

De verlatene Plantaadjen Scheveningen en Yvershoop.— *f* 105.— M. J. Samson qq. W. E. Ruhmann.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Sagitta, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal. Sluit 25 dezer.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal. Sluit uiterlijk *Ultimo dezer.*

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers, adres bij M. M. Curiel.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Diana, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levij.

Hermanus Izaak, kapt. Braunstahl, adres bij J. H. Zaal.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

ADVERTENTIEN.

MAATSCHAPPIJ

Tot Onderlinge Hulp.

ALGEMEENE VERGADERING op **ZONDAG** den 25n. April 1858, des namiddags om *half vier* ure, in het huis aan de *Pontewerf straat*, La. F No. 97.

STELLIG de

LAATSTE *VOORSTELLING.*

GROOTE KUNSTVERTOONING.

M. LEO TAYLOR,

de groote Oostersche Toovenaar en Buikspreker,

heeft de eer het geacht publiek van Suriname te verwittigen dat hij

HEDEN AVOND

IN DE ZAAL VAN HET WAAGGEBOUW

DE WONDERBAARLIJKSTE TOEREN VAN BEHENDIGHEID EN GEESTBEGOOCHELING

zal vertoonen.

Entrée *f* 2,50. Kinderen *halve* prijs.

Zitplaatsen zijn te bespreken aan het Waaggebouw van 's morgens 8 tot 12 uren.

Aanvang te *acht* uur.

De toegangbilletten zullen op de vertoondagen te verkrijgen zijn aan het *Hotel Lyons*, de Societeit *de Hereeniging* en in het Waaggebouw. (5259)

Societeit: **De HOOP.**

INWIJDING op **Heden Avond.** [5264]

TE KOOP

P. m. **3500** ℔ HEELE **KOFFIJ.**

Te bevragen ten kantore van

(5263) P. MAIJ.

Continuatie der VENDU

ten huize van G. H. L. BAKKER, op Maandag 26 April, des namiddags *vier* uur; de GOEDEREN zijn van heden af te bezigtigen. [5262]

W. J. RIETSTAP

heeft van *Caijenne* ontvangen per de Fransche schoener *la Belle Poule*:

Roodewijn in oxhoofden en damejeanes, Muscat Frontignan, zoete Olie, Sardines, Absinthe, Vermouth en petits Pois. [5259]

De Pillen van HOLLOWAY,

zijn het meest aanbevelenswaardig middel voor sterken aandrang van bloed naar het hoofd.

Mejufvrouw L. G. te Middelburg, was sedert ruim 8 jaren lijdende aan sterken aandrang van het bloed naar het hoofd, ten gevolge waarvan zij somstijds duizelingen kreeg, en bijna als dood in hare kamer nederzeeg. Zij raadpleegde drie verschillende geneesheeren deswege, en volgde stiptelijk derzelver voorschriften, doch vond geen baat, zoodat men eindelijk haren dood te gemoet zag. Eindelijk besloot zij nog de Pillen van Hollowaij te gebruiken. Deze verbeterden spoedig haar geheel gestel, namen de kwade vochten weg en bewerkten eindelijk hare volmaakte genezing. Hare vrienden en kennissen stonden verbaasd over eene zoo in het oog vallende verandering van haar gestel door den krachtigen en weldadigen invloed der Pillen van Hollowaij.

Deze **PILLEN** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, a *f* 1, *f* 3 en *f* 5. (5261)

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . .	*f* 20—
voor zes maanden . »	11—
» drie » . . »	6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . . »	—25
De prijs der Advertentien is per regel »	—25